

INTERVIEW

ZAMBIA I MIT HJERTE

Forfatter Katrine Marie Guldagers barndom i Afrika har sat dybe spor
s. 6 /

POLITIK

KVINDERNE KOMMER

Kenya opruster på ligestilling og går til valg – nu med kønskvoter
s. 24 /

YTRINGSFRIHED

BURMESERE MED HANEKAM

I regimer som Burma har punkrocken fået den samfundsomstyrtende kraft, den har tabt i Vesten – mød punkbandet, der slås for frihed med nitter, næseringe og støjende guitarer
s. 10 /

udvikling

DANMARKS
GLOBALE MAGASIN

- NR 1 · 2013 · FEB/MAR · 40. ÅRGANG -

DET SIDSTE HJEM

Verdens første alderdomshjem for sexarbejdere er en succes i Mexico
s.30 /

EN VÆRDIG ALDERDOM

FOTOS: BENEDICTE DESRUS

BILLEDSERIE

SEXARBEJDERNES SIDSTE HJEM

30/

BAMSER OG SMÅ DUKKER KAN KØBES BILLIGT PÅ GADEN, OG MARGARITA HAR SAMLET ET LILLE LAGER PÅ SIT VÆRELSE. DE MINDER HENDE OM HENDES SØN, SOM HUN IKKE LÆNGERE HAR KONTAKT TIL.

OVERFALD, manglende mad og udsigten til at skulle dø på gaden er den barske virkelighed for mange af de ældre prostituerede i Mexico City. Nogle af dem har arbejdet i op til 40 år og drømmer kun om at kunne slutte livet af uden hverken skam eller frygt. Siden 2006 har alderdomshjemmet Casa Xochiquetzal gjort det muligt. Det er verdens første af slagsen, og her bor kvinderne sammen med andre prostituerede i trygge og venlige omgivelser.

Det smukke gule hus ligger klemmt inde mellem to af Mexico Citys hårdeste kvarterer, Tepito og La Merced. Casa Xochiquetzal er opkaldt efter den aztekiske gud for kærlighed og er et samarbejde mellem Mexico Citys kommune, der låner bygningen ud, og en ngo af kvindelige kunstnere og intellektuelle, som arbejder for at rejse midler til at drive stedet. Projektet er startet af en tidligere prostitueret, og indtil videre har over 250 kvinder haft glæde af det. De eneste krav for at flytte ind er, at man er mellem 55 og 80 år gammel, at man deltager i husets aktiviteter, madlavning og rengøring, og at man ikke medbringer kunder. Der er ingen regler om, at man skal stoppe sit arbejde som prostitueret.

Igennem fem år har fotograf Benedicte Desrus dokumenteret de aldrende kvinders liv og vist, hvordan Casa Xochiquetzal har gjort alderdommen en smule mere menneskelig for dets beboere. Billederne udkommer i en bog i efteråret 2013, hvor formålet er at skaffe flere penge, så Casa Xochiquetzal kan fortsætte sit virke. •

/MARIE SJØDIN GRÆSHOLM

31/

CANELA RAMÍREZ STOPPEDE MED AT ARBEJDE, DA HUN KOM TIL CASA XOCHIQETZAL I 2006. NU BRUGER HUN SIN TID PÅ AT VÆRE SAMMEN MED DE ANDRE KVINDER ELLER SOM HER LEGE MED HUSETS LEDERS HUND.

NORMOTA (TV.) OG CONCHITA ER PÅ DAGENS KØKKENHOLD. BEBOERNE BLIVER UNDERVIST I MADLAVNING OG FØDEVAREHYGIEJNE, HVOR DE BLANDT ANDET LÆRER OM, HVORDAN ET HÅRNET KAN HOLDE HÅRET VÆK FRA MADEN.

NORMALT GÅR 71-ÅRIGE CANELA TURE I NABOLAGET FOR AT KØBE SLIK OG CIGARETTER, MEN EN DOWNS SYNDROM-DIAGNOSE OG VEJRTRÆKNINGS-PROBLEMER GØR, AT HUN JÆVNLIGT HAR BRUG FOR AT HVILE SIG.

BENEDICTE DESRUS

Den prisbelønnede franske fotograf (f. 1976) har specialiseret sig i dokumentarfotografi om humanitære og sociale temaer. Hun skildrer livet og hverdagen for mennesker, der lever i samfundets margin og med samfundets fordømmelse. Fotografen rejser med sit kamera over hele verden og bruger ofte mange måneder sammen med de mennesker og miljøer, hun portrætterer – fra forfulgte homoseksuelle i Uganda til de aldrende sexarbejdere i Mexico i denne serie.

SONIA ER 62 ÅR OG ARBEJDER STADIG, SELVOM HALVDELEN AF HENDES KROP ER LAM. HUN FORLADER HUSET HVER DAG KLOKKEN 11 OG KOMMER HJEM IGEN VED SYVTIDEN.

VICTORIA, 81 ÅR. BEBOER PÅ CASA XOCHIQUETZAL.

PAOLA, 60 ÅR. BEBOER PÅ CASA XOCHIQUETZAL.

JIMENA, 80 ÅR. BEBOER PÅ CASA XOCHIQUETZAL.

MARIA GUADALUPE, 81 ÅR. BEBOER PÅ CASA XOCHIQUETZAL.